

et, og det er noget, der virkelig vil genere naboerne. Naturklagenævnet har sagt nej, men Bov Kommune gør ikke noget som helst for at håndhæve den her afgørelse.

Er det ikke et meget godt eksempel på, at det er rigtig tosset at overlade mere miljøansvar til kommunerne?

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nu er kommunalreformen jo ikke trådt i kraft endnu, og den der forfærdelige omstændighed omkring en svinefarm nede i Bov er jo altså under de eksisterende vilkår, som fru Elsebeth Gerner Nielsen er så glad for, så det er vel egentlig et dårligt eksempel at trække frem her.

Jeg kender ikke sagen, jeg kender ikke baggrunden for den og kan naturligvis ikke kommentere den, men jeg tror stadig væk på, at man får ansvarlige beslutninger, når de træffes blandt de borgere, der skal leve med konsekvenserne.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Netop det, at vi har prøvet det af, altså at vi har overladt noget miljøansvar til kommunerne, som så viser sig ikke burde være overladt til kommunerne, burde ordføreren kunne tage som et eksempel på, at man i alt fald ikke bør overgive mere ansvar.

Jeg kan også give et andet eksempel: Den nuværende regering har overladt landzonekompetencen til kommunerne. Det betyder for Fyns Amts vedkommende, at hvor der tidligere er blevet givet afslag på ca. 36 pct. af alle ansøgninger om byggeri i det åbne land, er det kun 5 pct. på nuværende tidspunkt; det er kun i 5 pct. af tilfældene, at kommunerne siger nej til byggeri i det åbne land.

Er det ikke bekymrende? Er det netop ikke den udvikling, vi vil få mere af, når nu natur- og miljøansvaret overgår til kommunerne?

Jeg har altid opfattet Det Konservative Folkeparti som et parti, der ønskede at passe på naturen, at være konservativ i forhold til vore naturværdier.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Og det har fru Elsebeth Gerner Nielsen fuldstændig ret i. Vi er meget optaget af miljøet, vi er meget optaget af, at det, vi modtager fra vores forgængere, kan vi aflevere til vores efterkom-

mere i mindst lige så god stand og helst i bedre stand, end vi modtager det. Der er ingen vaklen i geledderne.

Diskussionen går på, hvad der så er den rigtige metode, når vi skal sikre, at dette finder sted. Og med hensyn til landdistrikterne føler jeg, at det største problem er affolkningen, og derfor er jeg ikke så bekymret for, om der på Fyn bliver lidt større aktivitet i landdistrikterne, end der ville være blevet, hvis landzonekompetencen fortsat var blevet i Fyns Amt.

Jeg kender selvfølgelig ikke de enkelte sager; der kan selvfølgelig være steder, hvor man har taget fejl. Det kan der såmænd også være, selv om det er et amt, der afgør sagen. Der kan være enkeltssager, der måske ikke er særlig hensigtsmæssige, sådan er det jo her i livet, men generelt er jeg ikke bekymret for at se en lidt større aktivitet i landdistrikterne, det er der faktisk behov for.

(Kort bemærkning).

Pia Boisen (EL):

Mit spørgsmål tager for så vidt også udgangspunkt i fysisk planlægning, selv om det er i byområdet.

Jeg vil godt stille ordføreren et spørgsmål om den fremtidige fysiske planlægning i hovedstadsområdet. Hvordan får vi sikret sammenhængen mellem nybyggeri, infrastruktur, erhverv og boliger i hovedstadsområdet? Hvordan får vi lavet en rækkefølge i udbygningen? Hvordan får vi forhindret en hovedløs konkurrence mellem kommunerne? Har ordføreren nogen bud på det?

Jeg vil også spørge ordføreren, om han er enig med Venstres ordfører, hvis replik jo var, at det kun er spændende med mange aktører. Er det også Det Konservative Folkepartis opfattelse?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det er spændende, når der er mange aktører, det er spændende, når der er engagement, det er spændende, når der er kreativitet, mange initiativer, men selvfølgelig skal der også være planlægning i hovedstadsområdet, og det ligger der jo også i den aftale, der er indgået, om de regionale udviklingsplaner, som drager omsorg for, at der er styr på tingene. Så jeg er helt rolig over, at det nok skal komme til at køre, som det skal, med de ansvarlige mennesker, der vil komme til at sidde i regionerne, og som skal styre regionsudviklingsplanerne, som efterfølgende skal føl-